

Πασχάλιο μήνυμα του Πατριάρχη Σερβίας με αναφορές στον πόλεμο και την παγκοσμιοποίηση

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Με αναφορές στον πόλεμο και την παγκοσμιοποίηση είναι το φετινό Πασχάλιο μήνυμα του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφυρίου, που δημοσιεύθηκε σήμερα, παροτρύνοντάς μας να ακολουθήσουμε την προτροπή του προφητάνακτος Δαβίδ: **«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (Ψαλμός 117, 24).**

Επιμέλεια: Ευγενία Δίτσα

Διαβάστε ένα μεγάλο μέρος του μηνύματος αυτού:

«Αγαπητά πνευματικά μου παιδιά,

Χριστός Ανέστη!

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Αυτά τα λόγια από την Παλαιά Διαθήκη φώναξε με ενθουσιασμό ο προφητάναξ Δαβίδ, προβλέποντας με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος τη μεγάλη ημέρα της νίκης του Χριστού επί του θανάτου και την πνευματική μας γιορτή γι' αυτό. Αυτή τη μεγάλη και μυστηριώδη Ημέρα, όλη η κτίση λούζεται στο φως της αιωνιότητας

και με ανείπωτη χαρά τραγουδά το άσμα της νίκης στον Κύριο, που έδιωξε την αμαρτία και μας φώτισε με τις ακτίνες της ζωής. «Και το φως λάμπει στο σκοτάδι και το σκοτάδι αυτό δεν καταλαμβάνει» (καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν, Ιωάννη 1:5). Έτσι, η ουσία της Θείας Αποκάλυψης και η χριστιανική μαρτυρία συνοψίστηκε από τον Άγιο Απόστολο, Ευαγγελιστή και Θεολόγο Ιωάννη, ο οποίος κατά τη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου έβαλε το κεφάλι του στο στήθος του Κυρίου και εξέλαβε όλη τη δύναμη, την ομορφιά και το μυστήριο του ζωοδόχου Θεανθρώπου», είπε αρχικά ο Μακαριώτατος, που συνέχισε μιλώντας για τα μαρτύρια του Χριστού και τη χλεύη σε Εκείνον που ενανθρωπίστηκε από την αγάπη του για τον άνθρωπο και έδειξε το πατρικό πρόσωπο του Θεού σε όλο τον κόσμο.

«Σε αυτόν που έδωσε τη χάρη της ζωής στην Εκκλησία, που ήταν «στόλος και έδαφος της αλήθειας» (Α΄ Τιμ. 3:15), που μας ενθάρρυνε να ερευνούμε επίμονα το νόημα της ζωής σε αυτή τη ζοφερή εποχή. Σε αυτόν που, όπως ο πράος αμνός (Ιωάν. 1:36), προσφέρθηκε για τις αμαρτίες μας, και θα είναι ο και τελευταίος λόγος του Θεού στην έσχατη κρίση – ο ναός της Νέας Ιερουσαλήμ, ο φωτισμένος από τη δόξα του Θεού (Αποκ. 21: 22-23).

Ανεβαίνουμε πάντα στον Γολγοθά, αγαπητά πνευματικά μου παιδιά, γιατί καλούμαστε να μαρτυρήσουμε τον ζωντανό Θεό στον κόσμο και έτσι να συμμετέχουμε στη σωτηρία κάθε πλάσματος του Θεού. Καθοδηγούμενοι από το Άγιο Πνεύμα, είμαστε, σύμφωνα με τον Άγιο Απόστολο Παύλο, γιοι του Θεού για τους οποίους όλη η κτίση επιθυμεί την απελευθέρωση από τη φθορά και τη χαρά της αιώνιας ζωής (Ρωμ. 8:21). **Αυτό το αίσθημα ευθύνης ανάμεσά μας τονίζεται ιδιαίτερα σήμερα λόγω της γενικής κρίσης στον κόσμο και του γεγονότος ότι οι φλόγες των ένοπλων συγκρούσεων στην Ουκρανία προστέθηκαν σε εκείνα τα άλλα μέρη του πλανήτη, όπου υπάρχει σύγκρουση μεταξύ χωρών, λαών και θρησκειών.**

Συμπαθούμε και συμπάσχουμε με όλους τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, αδελφούς και αδελφές, συμπονούμε και συμπάσχουμε με όλους τους ανθρώπους αυτού του κόσμου, καθώς βλέπουμε τις συγκρούσεις στο ουκρανικό έδαφος και σε ολόκληρο το σύμπαν να εντείνονται.

Ο Μέγας Απόστολος Παύλος υπενθυμίζει: «Αυτός (ο Θεός) έκαμε από ένα αίμα όλα τα έθνη των ανθρώπων, να κατοικούν στο πρόσωπον της γης και ώρισε δια τον καθένα από αυτά προσδιωρισμένους καιρούς εμφανίσεως και ζωής, όπως επίσης και τα σύνορα της κατοικίας των» (Πράξεις 17:26). Λοιπόν, έχουμε δημιουργηθεί ως ένα και μοναδικό ανθρώπινο γένος, και καλούμαστε να είμαστε ένα. Ως εκ τούτου,

προσευχόμαστε στον Αναστημένο Κύριο να εδραιωθεί η ειρήνη το συντομότερο δυνατό και άνευ όρων, να σταματήσουν τα βάσανα και όλοι οι πρόσφυγες να επιστρέψουν στα σπίτια τους. **Κάθε πόλεμος, οπουδήποτε και οποτεδήποτε, παράγει μόνο ηττημένους και είναι ήττα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, ήττα και ντροπή κάθε ανθρώπου ως εικόνα του Θεού.**

Και ενώ ανελέητοι πόλεμοι διεξάγονται σε πολλά μέρη του κόσμου, τα περισσότερα βάσανα τα υπομένει ο απλός άνθρωπος. Τι θα πούμε εμείς που είμαστε συγκεντρωμένοι σήμερα στην εορτή των εορτών, ζεσταμένοι από τη θαλπωρή των σπιτιών μας, σε όσους χωρίζει από τα αγαπημένα τους πρόσωπα μια καταστροφή; Πώς θα υμνήσουμε το Πάσχα όταν είμαστε τόσο πεινασμένοι και διψασμένοι για δικαιοσύνη, τόσο απρηγόρητοι; Είθε ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός, του οποίου η βασιλεία δεν είναι αυτού του κόσμου, να μας οδηγήσει να απαντήσουμε σε αυτά τα ερωτήματα – γιατί όπως είπε ο Σωτήρας στον Πιλάτο «η βασιλεία μου δεν προέρχεται από τον κόσμον αυτόν. Εάν ήτο από τον κόσμον τούτον η βασιλεία μου, οι στρατιώται μου θα ανελάμβαναν αγώνα, δια να μη παραδοδώ στους Ιουδαίους. Αλλά η ιδική μου βασιλική εξουσία δεν προέρχεται από τούτον εδώ τον κόσμον ούτε στηρίζεται εις την δύναμιν των όπλων» (Ιωάν. 18:36).

Το νόημα αυτών των λέξεων, σε μια εποχή που και η Ιουδαία διχαζόταν από τα συμφέροντα της Ρώμης, της Συρίας και της Περσίας, ο Θεάνθρωπος Ιησούς μας το έδειξε με πολλούς τρόπους. Θυμόμαστε τη θεραπεία του δαιμονισμένου των Γαδαρηνών, αδελφοί και αδελφές, όταν κυριεύτηκε από λεγεώνα δαιμόνων.

Η σκηνή ενός αδάμαστου άνδρα, ο οποίος λιθοβολούσε τον εαυτό του νυχθημερόν και κοιμόταν στα μνήματα (στους τάφους), απεικονίζει την τραγική κατάσταση πολλών, οι οποίοι έζησαν υπό ρωμαϊκή κυριαρχία και συνδέει όλα τα παρελθόντα, παρόντα και μελλοντικά θύματα παγκόσμιων συγκρούσεων, που, χωρίς Χριστό, αργά ή γρήγορα, είναι καταδικασμένα στην αυτο-καταστροφή.

Έχοντας θεραπεύσει έναν αβοήθητο άνθρωπο, εκδιώκοντας λεγεώνες δαιμόνων, **ο Χριστός μας έδειξε ότι ήταν σημαντικό γι' Αυτόν να βγάλει το θύμα από τον τάφο και να του δώσει τη δυνατότητα της αιώνιας ζωής** και μόνο τότε να λύσει τις εξωτερικές συνθήκες ζωής. Αυτό θα μπορούσε να γίνει μόνο από τον αιώνιο Λόγο, που κατοικούσε ανάμεσα στους ανθρώπους με πληρότητα χάρης και αλήθειας (Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ιωάν. 1:14)», τόνισε ο Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος, μιλώντας για τη Βασιλεία του Θεού περαιτέρω.

«Ας στραφούμε στην αγάπη, αγαπητά πνευματικά παιδιά, γιατί η φωνή του ίδιου

του αγγέλου πάνω από τον άδειο τάφο του Χριστού μας κατευθύνει σε αυτό: «διατί ζητείτε μεταξύ των νεκρών αυτόν που είναι ολοζώντανος; Δεν ευρίσκεται εδώ, αλλά αναστήθηκε» (Λουκά 24:5-6). Ας καλλιεργήσουμε την επίγνωση, που έχουμε ήδη, ότι «η ζωή μας είναι στον ουρανό», όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, «όπου προσδοκούμε τον Σωτήρα του Κυρίου Ιησού Χριστού» (Φιλιπ. 3:20)», συμβουλεύει ο Μακαριώτατος και εξηγεί:

«Ας συνειδητοποιήσουμε, επίσης, ότι οι αρχέγονες μέθοδοι εξαπάτησής μας, με πάθη και φόβους, χρησιμοποιούνται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και μπορούν εύκολα να μας κάνουν ανθρώπους σκλαβωμένης και καταπιεσμένης συνείδησης, ξένους προς το ουράνιο πεπρωμένο μας. **Ας προσέξουμε τη φαινομενική ασφάλεια μιας παγκόσμιας μυρμηγκοφωλιάς, που θέλει να μας μετατρέψει σε απρόσωπους δέσμιους της αυταρέσκειας-αυτάρκειας. Καλλιεργώντας την πεποίθηση ότι η κατανάλωση υλικών αγαθών μπορεί να οδηγήσει σε αληθινή ευημερία, μπορεί κανείς να καταδικαστεί με μαθηματική ακρίβεια σε μια ζωή χωρίς αξιοπρέπεια και ελευθερία.** Σε έναν κόσμο που αρνείται να εμποτιστεί με το φως της Θείας αγάπης, οι κόποι και οι θυσίες δεν νοούνται όπως ο Γολγοθάς του Χριστού, με τον σταυρό, ο οποίος οδηγεί στην Ανάσταση, αλλά ως τρομερά εμπόδια στην προσωπική ειρήνη και ασφάλεια. Είθε η βαθιά πίστη μας να μας προστατεύει από αυτό, και είθε η δέσμευσή μας στην Καινή Διαθήκη, στο Κοσσυφοπέδιο, να μας οδηγήσει στο αιώνιο νόημα. Η ουράνια βασιλεία είναι για πάντα!

Τους τελευταίους μήνες, πολλοί γιατροί μας, εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας και πολλοί άλλοι άνθρωποι που έχουν βρεθεί σε δύσκολες και υπεύθυνες θέσεις, έχουν κάνει πράξεις αυτοθυσίας, αγάπης για τον Θεό και την πατρίδα. Κοιτάζοντας τους αγίους της Εκκλησίας του Χριστού και μιμούμενοι τους αγίους προγόνους μας, βάδισαν και βαδίζουν το μονοπάτι των Χριστόμορφων αρετών, το μονοπάτι της αγάπης που εμπεριέχει και κυοφορεί τα πάντα από μόνο του, αυτό το ίδιο που βάδισαν οι μαθητές του Χριστού και ο λαός του Θεού. «Μεγαλυτέραν αγάπην από αυτήν κανείς δεν έχει, ώστε την ζωήν του να δώση χάριν των φίλων του» (Ιωαν. 15:13).

Στη χαρά του Πάσχα, με ιδιαίτερη ποιμαντική φροντίδα και υπευθυνότητα, στέλνουμε πατρικούς χαιρετισμούς και προσευχές στις αδελφές και τους αδελφούς μας στην πατρίδα και στο εξωτερικό, όπου κι αν ζουν Ορθόδοξοι Σέρβοι, και ιδιαίτερα σε εκείνους στο Κόσοβο και τα Μετόχια, την πνευματική και εθνική μας κοιτίδα, λέγοντάς τους ότι γνωρίζουμε τους πειρασμούς και τους αγώνες τους, αλλά ότι η Μητέρα Εκκλησία θα είναι πάντα μαζί τους όπως και παλαιότερα. Σήμερα είμαστε πνευματικά και προσευχητικά με όλους σας σε όποιο μέρος κι αν

ζεείτε. Είθε κάθε Ορθόδοξο σπίτι να φωτίζεται από το φως του Αναστάντος Χριστού και να επισκιάζεται από τη δύναμη του χαρμόσυνου ύμνου: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος».

Χαρούμενη για εσάς και ευλογημένη από τον Θεό αυτή η ημέρα, που μας δείχνει ότι γεννηθήκαμε για την αιώνια ζωή! Με αυτές τις ευχές και προσευχές στον Αναστάντα Χριστό, σας ευχόμαστε κάθε αληθινό καλό και σας χαιρετίζουμε με τον πιο χαρούμενο χαιρετισμό:

Χριστὸς Ἀνέστη – Ἀληθῶς Ἀνέστη!».